

ἢ σὰν σὲ κρίσιμη κι ὀδυνηρὴ ἀναμονή.
Κι ὅταν βροντήξει αἰφνίδια ἕνα φῶς
μονοστιγμῆς σὰν νὰ ταραῖξει μέσα τὸ νερὸ
τῆς νόνας τὸ στοιχεῖο
μὴν προσπαθήσεις νὰ μιλήσεις
μήτε καημὸ σὰ χεῖλη σου ν' ἀφήσεις
στὸ σκηνοθέτη μόνο ν' ἀφεθεῖς, τὰ πάντα νὰ ξεχάσεις
κι ἀπ' τὴ σκηνὴ μονάχα ἠθοποιὸς
ἐλεύθερος, ν' ἀποχωρήσεις
καὶ νὰ ξεχαστεῖς.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΙΣ ΣΚΑΛΕΣ

Στὸ πάνω σκαλί αὐτὴ
τὸν ἀγκάλιαζε ἀπὸ τὸ λαιμὸ μὲ χέρια ράπτριας
τὸ μικρὸ της δάχτυλο ἔπεφτε
στ' ἀνοιχτό του πουκάμισο
φάχγοντας τὸ κομμένο κουμπί.
Αὐτὸς κοίταγε τὸ φακὸ σὰν προσωπίδα
τὸν φωτογράφο σὰν ὄξυγονοκολλητὴ.

Σπίθες ἢ μέρα πάνω στὶς πολυκατοικίες
στοὺς καπνοσυλλέκτες καὶ στὰ ρυμούλκα τῶν ἀσανσέρ.

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΕΣΟΔΙΑΣΤΗΜΑ

Τώρα ποὺ γυρίζουμε νικητὲς καὶ ἡττημένοι
στὸν καπνὸ τῶν σπιτιῶν μας
σὰν τοὺς ποδοσφαιριστὲς στ' ἀποδυτήρια
μετὰ τὸ σφύριγμα τοῦ διαιτητῆ
καιρὸς νὰ βρῶ ἓνα κριτὴ
ἓνα γιατρὸ χωρὶς σπυρὶ σοφίας
νὰ βρεῖ τί κάψαμε
τί σκοτώσαμε στὰ χαρτιά καὶ στὰ σθησίματα.

Τ' ὄνομά σου ἄς λούζεται στὴ σκοτεινιά
ἄς ἴχει σὰν μηχανὴ μοτοσυκλέτας στὶς ἀρτηρίες μου.

